

Af Romancer.

Mad. de Termont.

Moderato.

Mit Hjer-te for ham aa-bent stod, mig hans

2.

Dig-te saa sødt hou-tyf-fed. Jeg el-ske-de den Mand, det Mod, hvormed han sted-se alt ud-tryk-fed. Hvert et

Ord fra Sje-len gien-klang og hvert et Ord mit Hjer-te rør-te, hvert et Ord mit Hjer-te rør-te. Hver Dag jeg hans No-

man-ce sang, hver Nat, hver Nat, hver Nat, hver Nat jeg i Drom-me, i Drom-me den her

te, hver Nat, hver Nat jeg i Drøm-me, i Drøm-me den hø- re.

Efiendt

Berton.

Mit Hierte for ham aabent stod,
 mig hans Digte saa sødt henrykked.
 Jeg elskede den Mand, det Mod,
 hvormed han stedse alt udtrykked.
 Hvert et Ord fra Sjelen gienklang
 og hvert et Ord mit Hierte rørte.
 Hver Dag jeg hans Romance sang,
 hver Nat jeg i Drømme den hørte.

Efiendt ukiendt, Skjalden er mig kjær,
 end mit Øie ham aldrig skudd;
 men pludselig jeg Manden ser
 og høit min Dærm af Omhed lued.
 O det var hans irrokkende Sang,
 som voldte først mit-Hiertes Fare.
 Mod Sjælens Sprog og Harpens Klang,
 Hvo kan vel sit Hierte forsvare?

Rondo af Romancen.

Recit. *Allegro.* *Andante.*

5.

Got at glem-me ham ret. De hvet Af-ten, hvet Dag gien-ta-ger omt hin No-

Allegretto.

man-ee saa Eje-len, at hvort et Ord gaer En li-ge til Eje-len. Ah! nei, nei, nei, nei, nei, i den-ne

Sag de if-fe er op-rig-tig! Sig at det-ge for-Di-gens Fla-re Di-e er en Ting, som be-

stan-dig to-ster Moe-e, men at skil-le sin Riic-ri-g-hed, det-te i sær, selv for quin-de-lig Skil-d-hed, en

Pro-ve-steen er! nei, nei, nei, nei, det kan man ei, nei, nei, nei, nei, det kan man ei — —. Vær i Dag, vær i Dag saa

land for. Mu-ren, men i Mor-gen, des-vær-re, alt fet-ter Na-tu-ren | ved et Ord, ved et Bliif, ved et Gul, ved et

Alt man i Hast om alt-ting Wis-hed fik, man i Hast om al-ting Wis-hed fik, man

Wis-hed fik, man Wis-hed fik. For-fik

le os vi ik-ke vil-le; kom, de-res Naa-de, og tæl u-den Tvang!

lad os for Erog væ-re fan-dru een-gang! jeg for min Deel det høist ska-de-lige fandt,

at sid - de tan - se og ti - e stil - le! Det er saa sødt, at smaf - fe i blandt, det er saa

sødt, det er saa sødt, saa sødt at smaf - fe i blandt, det er saa sødt, det er saa sødt, saa sødt at smaf - fe i blandt. Ah,

nei, nei, nei, nei, Ah, nei, nei, nei, ti - e kan ei for - nei - e, Nei,

— 1 Sig at del - ge for Di - gens kla - re Di - e, er en Ting, som be - stan - dig fo - ster

Nei - e; men at skit - le sin Kiær - lig - hed, det - te i sær, selv for quin - de - lig Smild - hed, en Pro - ve - steen er, nei, nei, nei, nei,

der kan man ei, nei, nei, nei, nei, der kan man ei — —. Vær i Dag, vær i Dag saa tans som Mu-ren, men i

Mor-gen, des-vær-re, alt sei — rer Ra-tu-ren | ved et Ord, ved et Blif, ved et Suk, ved et Nif man i Hast om

alt ting Wis-hed sig, man i Hast, man i Hast

man ha sig Wis-hed sig, man Wis-hed sig, man Wis-hed sig.